

นิทานพื้นบ้าน

วิเชียร ณ นคร

นานมาแล้วมีบ้านอยู่
แห่งหนึ่ง ได้มีพ่อหม้ายลูก
ติดสองคนพ่อลูก อาศัยอยู่ด้วยกัน
ชายฝ่ายพ่อนั้นชื่อ ราม อยู่มา ๆ
ลุงรามก็ไปมีเมียใหม่ชื่อ แอด ป้า
แอดได้มีลูกสาวกับลุงรามขึ้นอีกคน
หนึ่งในเวลาต่อมา เมื่อป้าแอดมีลูก
สาวของตนแล้วก็โกร้งเกียจลูกเลี้ยง
ขึ้นมาทันที งานการอะไรในบ้านก็
จะใช้แต่ลูกเลี้ยงให้ทำเสียเกือบทุก
อย่าง

ต่อมาวันหนึ่งลุงรามได้เข้าไป
ตัดฟันในป่า และในวันนั้น ลุงรามก็
ได้ประสบอุบัติเหตุที่หน้าสยของขวัญ
กล่าวคือ แก่ได้ถูกงูใหญ่เลื้อยไล่เพื่อ
จะขบกัดเอา ขณะที่ลุงรามวิ่งหนีอยู่
นั้น ก็ได้มีงูอีกตัวหนึ่งเลื้อยเข้ามา
ขวางหน้างูใหญ่ตัวนั้นไว้ งูใหญ่จึง
ได้เลื้อยหนีเข้าไป

ลุงรามจึงได้กล่าวขอบใจงูตัว
ที่ได้ช่วยชีวิตแก่ไว้ แล้วแกก็พูดกับงู
ว่า "ถ้าท่านผู้มีพระคุณต้องการอะไร
จากข้าแล้วล่ะก็อย่าได้เกรงใจกัน
เลย ขอให้บอกข้ามาเถิดถ้าข้าพอ
หาได้ ข้าก็จะหาเอามาให้ทุก
อย่าง"

งูจึงตอบว่า "ถ้าข้าต้องการ
ลูกสาวของท่านมาเป็นเมียสักคน
ท่านจะขัดข้องหรือไม่"

กระดั่งพูดได้
กระดั่งพูดได้

ลุงรามจึงตอบงูไปว่า "ถ้าเป็นเรื่องนี้ ข้าขอไปปรึกษากับลูกเมียข้าก่อน แล้วจะมาให้คำตอบท่านในวันพรุ่งนี้"

แล้วลุงรามก็กลับมาบ้าน แกกก็ได้เล่าเรื่องราวที่ประสบมาและขอคำปรึกษาจากป้าแอดเมียของแกว่าจะทำอะไรกันดี ส่วนป้าแอดนั้นเป็นแม่เลี้ยงที่เห็นแก่ตัวยิ่งนัก เหตุเพราะรักเฉพาะลูกตนอย่างหนึ่ง แต่กลับรังเกียจเกลียดชังลูกเลี้ยงอีกอย่างหนึ่ง แกกจึงได้บอกผัวว่าให้ยกลูกสาวคนหนึ่งให้กูเสียเถิด เพราะคนน่องนั้นยังเล็กอยู่ ไม่ประสีประสาอะไรกับเรื่องผัว ๆ เมีย ๆ

ดังนั้น เมื่อถึงเวลาตามที่นัดหมายกับงูไว้ ลุงรามจึงเข้าไปในป่าอีก เมื่อพบงูตัวนั้นก็แจ้งข้อตกลงให้งูทราบแล้ว ลุงรามก็ได้เอางูตัวนั้นใส่โตะระกลับมายังบ้านของแก เมื่อถึงเวลากลางคืน แกกก็เอาโตะงูไปวางไว้หน้าห้องลูกสาวคนพี่ โดยที่ลูกสาวของแกไม่รู้เรื่องราวอะไรเลย ครั้นตีกลิ้งขึ้นมา งูก็ได้เลื้อยออกจากโตะลูกสาวคนเล็กนั้นแล้วถอดรูปออกมาเป็นเจ้าชายรูปงามและได้รักใคร่สมสู่เป็นผัวเมียกับลูกสาวคนนั้นของลุงราม

ต่อมาเจ้าชายก็ได้แสดงตนให้ทุกคนในครอบครัวรู้ว่า พระองค์เป็นพระราชโอรสของกษัตริย์เมืองนี้เมือง แต่ได้แปลงกายมาเพื่อหาคู่ครองบัดนี้ ก็ได้หญิงคู่ครองที่สมพระทัย เจ้าชายจึงนำเอาลูกสาวลุงรามเข้าเมืองไป เพื่อทำพิธีอภิเษกสมรสตามประเพณี

ฝ่ายป้าแอดเมื่อเห็นลูกเลี้ยงได้ดีเช่นนั้นก็ได้นึกอิจฉาอยู่ไม่หาย แกกจึงอยากให้ลูกสาวของแกแต่งงานกับเจ้าชายเหมือนกับลูกเลี้ยงบ้าง จึงบอกให้ลุงรามผู้ผัวไปหาขมาให้ลูกสาวคนเล็กด้วยลุงรามได้เข้าป่าและก็จับงูเหลือมใหญ่มาตัวหนึ่ง พอค่าลงก็จัดการเอางูเหลือมตัวนั้นใส่โตะ แล้วนำไปไว้ในห้องลูกสาวคนเล็กในคืนนั้น

เมื่อตีกลิ้งงูเหลือมก็รู้สึกหิว มันจึงเลื้อยออกมาหากินตามธรรมชาติของมัน เมื่อพบเหยื่ออันโอชะคือลูกสาวป้าแอดนอนหลับอยู่ มันก็ตรงเข้าไปรัดทันที ลูกสาวคนเล็กได้ร้องขึ้นให้แม่ช่วยว่าตนถูกงูรัดเอาแล้ว

แต่ป้าแอดกลับดีใจด้วยคิดว่า งูคงจะกลายร่างเป็นเจ้าชายอีก จึงร้องไปว่า "ผัวหยิกผัวหยอกบอกแม่ทั้งเพ" อยู่มา ๆ ลักพัก

ใหญ่ลูกสาวก็ร้องขอความช่วยเหลือออกมาอีกว่าตนได้ถูกงูกินเข้าไปครึ่งตัวแล้ว ป้าแอดก็ร้องตอบเข้าไปอีกว่าให้ลูกสาวของแกทนเจ็บเอาสักนิดหนึ่งเถิด เพราะเป็นธรรมชาติของมนุษย์ที่แรกได้เสียก็ย่อมมีความเจ็บปวดบ้าง

อยู่มา ๆ เสียงร้องขอความช่วยเหลือของลูกสาวป้าแอดก็ได้หายไป ป้าแอดก็ดีใจด้วยคิดว่าลูกสาวของตนได้ตกเป็นเมียขมาเจ้าชายเรียบร้อยแล้วจึงไม่ได้เข้าไปดู

งูเหลือมตัวนั้น เมื่อได้กินลูกสาวของป้าแอดเสร็จแล้วก็เลื้อยออกไปทางหน้าต่างบ้าน ขึ้นไปนอนพักอยู่บนยอดต้นมะขามข้างบ้านนั่นเอง

รุ่งขึ้นในเช้าวันต่อมา ป้าแอดก็ได้ลุกขึ้นผิดข่าวตามกิจวัตรของแก ขณะที่ผิดข่าวอยู่นั้นกระดิ่งก็ได้พูดขึ้นว่า "ผิดแหนด ผัดแหนด ลูกเขยป้าแอด อยู่บนปลายขาม ลูกสาวลุงราม อยู่ในพุงงูเหลือม" กระดิ่งได้พูดซ้ำ ๆ อยู่เช่นนั้นหลายหน จนป้าแอดนึกสงสัย จึงขึ้นไปดูลูกสาวของแกในห้องก็ไม่พบเห็นลูกสาวคนนั้นเสียแล้ว เมื่อแกงยหน้าขึ้นดูบนยอดมะขามก็เห็นงูเหลือมตัวนั้นนอนพาดตัวกลมอยู่

แอกจึงได้รู้ว่าลูกสาวของแกถูกงูเหลือมกินเสียแล้ว ป้าแอดร้องไห้ด้วยความเสียใจเป็นอย่างนัก